

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Bíróság a Csók és Társa Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: dr. Csók Csaba 1067 Budapest, Teréz krt. 19., III. emelet 32-34.) által képviselt **Szombathely Megyei Jogú Város Önkormányzata** 9700 Szombathely, Kossuth Lajos u. 1-3. szám alatti székhelyű felperesnek - az Uherné dr. Laczik Orsolya jogtanácsos által képviselt **Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság** 1024 Budapest, Margit krt. 85. szám alatti székhelyű alperes elleni - közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat (D. 417/14/2009.) bírósági felülvizsgálata iránt indított perében - amely perbe a Móriczné dr. Német Dóra jogtanácsos által képviselt **Országos Takarékpénztár Nyrt. Észak-dunántúli Régió** 9022 Győr, Teleki László u. 51. szám alatti székhelyű beavatkozó az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében beavatkozott - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A bíróság felperes keresetét elutasítja.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti illetéket a Magyar Állam viseli.

Kötelezi a bíróság felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg alperesnek 20.000, -Ft. (húszezer forint) perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 8 napon van helye fellebbezésnek, melyet a Fővárosi Ítéltáblához címezve, de a Fővárosi Bíróságnál írásban kell 3 példányban benyújtani.

I n d o k o l á s:

Felperes a Szombathely Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatala és az irányítása alá tartozó önállóan és részben önállóan gazdálkodó intézmények részére nyújtandó számlavezetési, pénzforgalmi lebonyolítási és egyéb banki szolgáltatásra vonatkozó bankszámla szerződés és folyószámla hitelszerződés, valamint hosszú lejáratú hitelszerződés szolgáltatás megrendelése tárgyában a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) IV. fejezete szerint nyílt közbeszerzési eljárást indított.

Felperes ajánlattételi felhívását 2009/S 139-190040 számon 2009. július hó 10. napján tette közzé az Európai Unió Hivatalos Lapjában. A szerződés tárgyához kapcsolódóan a felperes a következő DPV számokat jelölte meg: 66110000 - banki szolgáltatások, 66113000 - hitelnyújtási szolgáltatások.

Fővárosi Bíróság
28. K. 33.849/2009/8.

Felperes a felhívás II.1.8. pontjában a részekre történő ajánlattételt kizárta. A felhívás III.2. pontja tartalmazta a kizáró okokat, az alkalmassági minimum követelményeket, valamint azok igazolási módját. A felhívás IV.2.1. pontja szerint az ajánlatok elbírálásának szempontja az összességében legelőnyösebb ajánlat, a felhívásban meghatározott részszempontok és súlyszámok szerint. Az ajánlattétel határideje 2009. augusztus hó 26. napja, az eredményhirdetés időpontja 2009. szeptember hó 23. napja volt, a szerződéskötés tervezett időpontja 2009. október hó 2. napja, a szerződés teljesítésének végső határideje 2019. június 30. napja.

A felperes dokumentációt is készített, amely tartalmazta a részletes ajánlattételi feltételeket, a bírálati szempontrendszert, a nyilatkozatmintákat, valamint a szerződéstervezeteket. E szerint felperes három szerződést köt majd a közbeszerzési eljárás nyertesével, úgy mint bankszámlaszerződést, folyószámla-hitelkeret szerződést, hitelszerződést a költségvetési rendeletében meghatározott célra.

Alperesi beavatkozó jogorvoslati kérelmében jogsértés megállapítását, felperes a Kbt.-nek megfelelő eljárásra kötelezését, részajánlattétel biztosítását kérte, az ideiglenes intézkedésként a közbeszerzési eljárás felfüggesztésével. Beadványában sérelmezte, hogy felperes nem biztosította a részajánlattétel lehetőséget oly módon, hogy a pénzforgalmi számlavezetés és a folyószámla hitelkeretre együttesen, valamint a szabadon felhasználható hitelre részajánlat tehető legyen.

Az alperes a jogorvoslati eljárást lefolytatta, és D. 417/14/2009. számú határozatában megállapította, hogy a felperes megsértette a Kbt. 50. § (3) bekezdését, mely okból megsemmisítette a felperes ajánlati felhívását, és az ezt követően hozott valamennyi döntését. Ezen túlmenően a felperest az alperesi beavatkozó részére megfizetendő igazgatásslolgáltatási díj (150.000.- Ft) megfizetésére kötelezte.

Határozata indokolásában a Kbt. 323. § (1) bekezdésére történő hivatkozással kifejtette, hogy alperesi beavatkozó a közbeszerzési eljárásban ügyfélképes. A Kbt. 50. § (3) bekezdését idézve arra a következtetésre jutott, hogy a beszerzés tárgyának jellege lehetővé teszi a közbeszerzés egy részére történő ajánlattétel biztosítását. A közbeszerzési eljárás iratai, valamint a felek egybehangzó nyilatkozata alapján megállapította, hogy az elválaszthatóságra vonatkozó feltétel maradéktalanul teljesül, a beszerzés részekre bontása pedig nem ellentétes a gazdasági ésszerűséggel.

Az alperesi határozat ellen a felperes keresetet nyújtott be, melyben az alperesi határozat oly módon történő megváltoztatását kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy felperes az alperes által terhére rótt jogszabálysértést {Kbt. 50. § (3) bekezdés} nem követte el, alperesi beavatkozó a tárgyalat ügyben nem volt ügyfélnek tekinthető.

Felperes kereseti kérelme indokolásában előadta, hogy alperes a határozatában idézett és hivatkozott jogszabályokat helytelenül értelmezte, ugyanis a Kbt. 323. § (1) bekezdése alapján az alperesi beavatkozó nem ügyfélképes, mivel nincs érdeksérelme a konkrét ügy kapcsán, hiszen nem minősíthető sem kis- és közép vállalkozásnak.

Alperesi beavatkozó maga is elismerte ugyanis, hogy úgy mond „szemezgetni” kívánt az egyes beszerzési elemek között, azonban erre a rész-ajánlattétel kizárása miatt nem nyílt módja.

Fővárosi Bíróság
28. K. 33.849/2009/8.

Ugyanakkor az alperesi beavatkozó utalt arra is, hogy felperest nem tartja hitelképesnek, mely okból részére szabad felhasználású hitelt nem kíván nyújtani.

A felperes a Kbt. 50. § (3) bekezdését idézve arra a következtetésre jutott, hogy e jogszabályhely kedvezményezettjei a kis- és középvállalkozások, és a kötelező rész-ajánlattétel biztosítási kötelezettség korlátja a gazdasági racionalitás. A rész-ajánlattétel lehetőségét a felperes azért nem írta elő, mivel arra nyomós érdeke (csődhelyzet elkerülése) volt. Ez okból a rész-ajánlattételre történő lehetőség biztosítása számára nem tekinthető gazdaságilag ésszerűnek. A rész-ajánlattétel lehetőségének kizárásával kívánt gátat szabni az olyan ajánlattevők ajánlatának, mint pl. az alperesi beavatkozó. Nyilvánvaló ugyanis számára, hogy más a gazdasági ésszerűség fogalma az ajánlatkérő, és más az ajánlattevő részéről.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a felperesi kereseti kérelem elutasítását kérte perköltségigény megjelöléssel. Indokolásában kifejtette, hogy döntése jogszerű, a határozatában kifejtett indokai helytállóak voltak. Az általa vizsgált ügyben az alperesi beavatkozó ügyfélképessége megállapítható volt, ezen túlmenően a felperes a részekre történő ajánlattételt jogsértően zárta ki, hiszen e döntését kizárólag arra alapozta, hogy esetében a Kbt. 50. § (3) bekezdésében meghatározott gazdasági ésszerűség törvényi feltétele nem teljesül. Ez azonban alperes eljárásában nem nyert bizonyítást.

Az alperes 2009. december hó 4. napján kelt előkészítő iratában döntése helyessége igazolására tájékoztatásul közölte, hogy a felperes új közbeszerzési eljárást indított, melynek során lehetővé tette a rész-ajánlattételt. A kihirdetett eredmény szerint az új közbeszerzési eljárás mindkét közbeszerzési részben eredményes volt.

Alperesi beavatkozó a felperes keresetének elutasítását kérte, hivatkozással arra, hogy nézetük szerint az alperes döntése jogszerű, a határozatában kifejtett indokai pedig helytálló volt.

A felperes kereseti kérelme az alábbiak miatt nem alapos:

A közigazgatási per tárgya kizárólag a közigazgatási határozat törvényességének a vizsgálata, azaz a bíróság a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 109. § (1) - (2) bekezdései, és a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/A. § (1) bekezdése alapján azt vizsgálja, hogy a keresettel támadott határozat a meghozatala idején megfelelt-e az ügyre irányadó anyagi- és eljárásjogi jogszabályoknak.

A Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának KK. 31. számú állásfoglalása értelmében az ügyfél, illetőleg a törvényes érdekeiben sérelmet szenvedett fél jogszabálysértésre hivatkozással kérheti az államigazgatási ügy érdemében hozott határozat felülvizsgálatát. Keresetében a fél anyagi és eljárásjogi jogszabálysértésre is hivatkozhat, és arra is, hogy a határozat meghozatalakor az alkalmazott jogszabályt tévesen értelmezték. Eljárásjogi jogszabálysértés miatt a határozat hatályon kívül helyezésének csak akkor van helye, ha az eljárási jogszabálysértés jelentős, és a döntés érdemére is kihat, és a bíróság eljárásban az nem orvosolható.

A Pp. 206. § (1) bekezdése alapján a bíróság a tényállást a felek előadása és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékok egybevetése alapján állapítja meg.

Fővárosi Bíróság
28. K. 33.849/2009/8.

A bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el. Az alperesi határozat jogszerűségét a Pp. 215. §-a alapján a kereseti kérelem és az ellenkérelem korlátaira figyelemmel a bíróság elsődlegesen a felperes azon eljárásjogi jogszabálysértését vizsgálta, mely szerint az alperesi beavatkozó a közbeszerzési eljárásban nem volt ügyfélnek tekinthető.

A Kbt. 323. § (1) bekezdése szerint: „Kérelmet nyújthat be az ajánlatkérő, az olyan ajánlattevő, részvételre jelentkező vagy egyéb érdekelt (a továbbiakban: kérelmező), akinek jogát vagy jogos érdekét az e törvénybe ütköző tevékenység vagy mulasztás sérti vagy veszélyezteti.”

A hivatkozott jogszabályhelyek alapján a bíróság osztotta az alperes azon jogszabály értelmezését, mely szerint e szakasz {323. § (1) bekezdés} a jogorvoslati érelem előterjesztésének jogát olyan személyek számára biztosítja, akiknek érdekében áll valamilyen szerződés elnyerése és e jogát vagy jogos érdekét a jogsértés sérti vagy veszélyezteti.

Felperes kereseti kérelmében maga is előadta, hogy a részajánlattételre történő lehetőség kizárása az alperesi beavatkozó jogát, jogos érdekét annyiban sértette, veszélyeztette, hogy alperesi beavatkozó nem tudott részenkénti ajánlatot tenni.

E körben a bíróság irrelevánsnak ítélte meg felperes azon álláspontját, mely szerint az alperesi beavatkozó képes a beszerzés tárgyának egészére ajánlatot tenni, valamint azt is, hogy alperesi beavatkozó nem tekinthető kis és közép vállalkozásnak. Az a felperesi érvelés sem volt elfogadható, hogy az alperesi beavatkozó úgymond - felperes szavaival élve - csak „szemezgetni” kívánt a beszerzés tárgyából. A Kbt. idézett jogszabályhelye alapján az ügyféli, kérelmező minőséghez ugyanis nincs másra szükség „csak” arra, hogy valakinek (felperes) a tevékenysége vagy mulasztása, sértse vagy veszélyeztesse másnak (tárgyalt esetben alperesi beavatkozó) a jogát vagy jogos érdekét, és ez bizonyítható legyen. Ez a fennálló érdeksérelem alperesi beavatkozó esetében pedig aggály nélkül megállapítható volt.

A Kbt. 50. § (3) bekezdése kimondja: „A 22. § (1) bekezdésének a), b) és d) pontja szerinti ajánlatkérő köteles megvizsgálni beszerzését abból a szempontból, hogy a beszerzés tárgyának jellege lehetővé teszi-e a közbeszerzés egy részére történő ajánlattétel biztosítását. Amennyiben a beszerzés tárgyának természetéből adódóan rész-ajánlattételi lehetőség biztosítható és az nem ellentétes a gazdasági ésszerűséggel, a 22. § (1) bekezdésének a), b) és d) pontja szerinti ajánlatkérő az ajánlati felhívásban köteles lehetővé tenni a közbeszerzés egy részére történő ajánlattételt. Ebben az esetben az ajánlati felhívásban elő kell írni, hogy a közbeszerzés tárgyának mely elemeire lehet részajánlatot tenni.”

A felperes kereseti kérelmében nem vitatta, hogy a beszerzés tárgyának jellege lehetővé teszi a közbeszerzés egy részére történő ajánlattétel biztosítását, mint ahogy azt sem, hogy a beszerzés tárgyának természetéből adódóan a rész-ajánlattétel lehetősége biztosítható. Kizárólag azt sérelmezte, hogy az nézete szerint esetében a rész-ajánlattétel biztosítása a gazdasági ésszerűséggel ellentétes.

A bíróság egyetért a felperes azon nézetével, hogy a felek (az ajánlatkérő, ajánlattevő) szemszögéből mást és mást jelent a gazdasági ésszerűség, azonban a közbeszerzés jellegéből adódóan nyilvánvaló, hogy az ajánlatkérő gazdasági ésszerűségének kell az irányadónak lenni.

Fővárosi Bíróság
28. K. 33.849/2009/8.

Felperes azonban - például összehasonlító számadatokkal - nem bizonyította, hogy a gazdasági nehézségeit is tekintve számára csak és kizárólag az a gazdaságilag ésszerű, ha az ajánlattevők rész ajánlat teteli lehetőségét kizárja. A bíróság megítélése szerint ugyanis a közpénzekkel gazdálkodó felelős ajánlatkérőnek nem csak lehetősége hanem feladata az, hogy beszerzési igényét úgy határozza meg, hogy ezen szükségletei minél nagyobb mértékben, minél hatékonyabban kielégíthetők legyenek. A gazdasági célszerűséggel szemben megfogalmazott jogalkotói és társadalmi igény pedig azt várja el a közbeszerzés hatálya alá tartozó ajánlatkérőktől, így felperestől is, hogy ténybelileg vizsgálja meg azt, hogy a beszerzési igénye a megadott feltételekkel - a piaci viszonyokra is tekintettel - hatékonyan teljesíthető-e vagy sem, hogy a megvalósításra a megfelelő eljárást tudja kiválasztani. A per során nem igazolódott azon felperesi állítás, hogy a beszerzési tárgy egyik részére - gazdasági helyzete okán - biztosan csak akkor kap ajánlatot, ha azt a egy másik beszerzési tárggyal is összekapcsolja. Így nem nyert bizonyítást, hogy felperes a szabadon felhasználható hitelnyújtási szolgáltatásra - mint önálló ajánlati részre - nem kaphat ajánlatot ha a rész-ajánlattétel lehetőségét biztosítja, mint ahogy az sem, hogy az egységes beszerzés versenyösztönző hatása lenne, ezért más megoldás ellentétes a gazdasági ésszerűséggel.

Összegezve: a bíróság az alperes határozatát a felperes által kifogásolt részben felülvizsgálta, ennek során megállapította, hogy az alperes helyesen tárta fel az ügyben irányadó tényállást a vonatkozó jogszabályok helyes értelmezése és alkalmazása alapján, törvényes jogi következtetéseket vont le, határozata jogszerű rendelkezéseket tartalmaz. A határozat nem volt jogszabálysértő a felperes által kifogásolt részében, ezért a bíróság a felperes keresetét - mint alaptalant - elutasította.

A bíróság a Pp. 78. §-a alapján a peres felperest kötelezte a perköltség megfizetésére - figyelemmel arra, hogy alperesi beavatkozó felperessel szemben perköltségigénnyel nem élt - melynek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 3. § (3) bekezdés alapján határozott meg; figyelemmel az alperesi képviselő által kifejtett munka színvonalára, időigényességére, és arra, hogy a per az első tárgyaláson befejeződött.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog alapján le nem rótt kereseti illetéket a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban címet viselő 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli, figyelemmel arra, hogy az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. 5. § (1) bekezdés c.) pontja alapján felperest teljes személyes költségmentesség illeti meg.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kbt. 349. §-a biztosítja, figyelemmel a Pp. 340. § (2) bekezdésére.

Budapest, 2010. év április hó 14. napján.

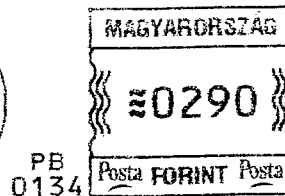
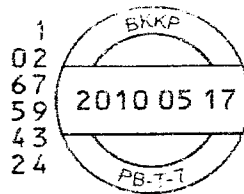

dr. Hankó Ferenc sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Fővárosi Bíróság
28. K. 33.849/2009/8.

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG
KÖZIGAZGATÁSI KOLLÉGIUMA
Budapest, II., Csalogány u. 47-49.
Levélcím: BUDAPEST
Postafiók 632.
1539

TÉRTIVEVÉNYES

10

ÉRKEZETT / 1539
2010 MÁJ 19.

dr. Gótz Csaba

Bj. Teréz ut. 15. 11. 32-34.

1067

